

بررسی اثر روش آبیاری و تداخل علف های هرز بر عملکرد سورگوم علوفه ای در شرایط محیطی خرم آباد

فاطمه شهسواری^۱، مسعود رفیعی^۲ و علی خورگامی^۳

(۱) دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد
(۲) استادیار پژوهش مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی لرستان
(۳) استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۰۸/۰۲

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۰۵/۱۸

مقاله با پایان نامه دانشجویی مرتبط است

چکیده

به منظور بررسی اثر روش آبیاری و تداخل علف های هرز بر عملکرد سورگوم علوفه ای در شرایط محیطی خرم آباد، آزمایشی به صورت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار در سال زراعی ۸۸-۱۳۸۷ در ایستگاه تحقیقاتی کمالوند دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد اجرا شد. فاکتور های مورد استفاده در این آزمایش عبارت بودند از فاکتور روش آبیاری در سه سطح شامل آبیاری تمام جوی ها (روش معمول)، آبیاری یک در میان ثابت و آبیاری یک در میان متغیر در کرت های اصلی و فاکتور کنترل علفهای هرز شامل بدون وجین، وجین کامل در طول فصل رشد و یک بار وجین در مرحله ۸-۷ برگی سورگوم در کرت های فرعی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که با تغییر روش آبیاری معمول به آبیاری یک در میان ثابت، مصرف آب به طور معنی داری کاهش یافت ولی کاهش عملکرد ماده خشک معنی دار نبود. در این حالت حداکثر راندمان مصرف آب حاصل گردید. همچنین حداکثر عملکرد دانه و بیولوژیک از تیمار وجین کامل بدست آمد. در مجموع آبیاری تمام جوی ها با وجین کامل حداکثر عملکرد علوفه (۱۱۴۷۰۵ کیلوگرم در هکتار) و آبیاری یک در میان ثابت با وجین کامل حداکثر راندمان مصرف آب (۳/۱۵ کیلوگرم بر مترمکعب) به همراه عملکرد علوفه مطلوب راندمان داد.

واژه های کلیدی: راندمان مصرف آب، روش آبیاری، سورگوم، وجین.

مقدمه

مصرف بهینه آب در راستای افزایش راندمان مصرف آب محصولات زراعی می طلبد که مطالعات جامعی پیرامون روش صحیح آبیاری صورت گیرد. همچنین تداخل علف های هرز از یک طرف موجب کاهش کمیت و کیفیت محصول می گردد و از طرف دیگر کنترل آنها هزینه بر است که در این پژوهش این دو فاکتور مهم در زراعت سورگوم به طور توأم بررسی شدند. آبیاری جویچه ای یک در میان یکی از روش های نوین آبیاری سطحی است. در روشهای قدیمی آبیاری سطحی، تمام مزرعه آبیاری می شود که از آن تبخیر زیادی صورت می گیرد، در صورتی که گیاهان زراعی به ویژه در آغاز فصل رشد، تمام سطح مزرعه را نمی پوشانند بنابراین مقدار زیادی از آب موجود تلف می شود. در روش آبیاری جویچه ای یک در میان، که فقط بخشی از مزرعه آبیاری می شود، سطح تبخیر کاهش می یابد و آب کمتر و به اندازه نیاز گیاه وارد مزرعه می گردد (پرند، ۱۳۷۶). همچنین در این روش فرو نشست عمقی کاهش یافته (Benjamin et al., 1997) و به دنبال آن مشکلات بالا آمدن سطح ایستایی کم می شود علاوه بر موارد مذکور آبیاری جویچه ای یک در میان سرعت آبیاری را حدود ۵ تا ۷۰ درصد افزایش می دهد (New, 1971) بنابراین در شرایطی همانند ایران که کمبود آب و فراوانی نسبی اراضی وجود دارد، برای اقدام در زمینه توسعه پایدار لازم است طرح های کم آبیاری آزمایش و در صورت تحقق، رواج یابد تا از منابع آب در اختیار، حداکثر استفاده برده شود. روش آبیاری جویچه ای یک در میان بویژه در مواقع کم آبی به کشاورزان توصیه می شود تا کشاورز حداکثر سود را بدست آورد (قاسمی و سپاس خواه، ۱۳۸۲). امروزه اصلاح سیستم های آبیاری و معرفی روش های جدید آبیاری با تاکید بر حفظ منابع آبی به عنوان اجزای مهم کاهش دهنده میزان مصرف آب در کشاورزی مورد توجه هستند (Horst et al., 2005). در تکنیک آبیاری یک در میان علاوه بر کاهش مصرف آب حداقل به میزان ۵۰ درصد، راندمان مصرف آب نیز به میزان قابل ملاحظه ای افزایش یافت (ملاحسینی و مهاجر میلانی، ۱۳۸۶). در شرایط آبی یکبار وجین علف های هرز در هفته پنجم بعد از سبز شدن نخود و در شرایط دیم یکبار وجین علف های هرز در هفته سوم بعد از سبز شدن گیاه نخود ارجحیت نسبتاً مناسبی داشت (وصال و همکاران، ۱۳۷۴). نتایج تحقیقی نشان داد در تکنیک آبیاری یک در میان فاروها، با وجود کاهش ۵۰ درصدی آب مصرفی، عملکرد دانه، کاهش معنی داری نداشته است، لذا این تکنیک بعنوان یکی از راه های حفظ آب در نواحی خشک برای تولید ذرت پیشنهاد شد (Kang, 2000). طی آزمایشی که بر چغندر قند و ذرت انجام گرفت مشاهده شد در آبیاری شیاری یک در میان عملکرد بالاتری نسبت به روش معمولی حاصل گردید (Sepaskhah and Kamgar-Haghighi, 1997).

در زراعت پنبه، اجرای الگوهای مختلف آبیاری یک در میان علی رغم کاهش معنی دار آب مصرفی به میزان ۱۲/۳۰٪ و ۶/۲۷٪ به ترتیب در سال اول و دوم اجرای طرح در کل دوره رشد، کاهش عملکرد از نظر آماری معنی دار نبود و نتایج بدست

آمده حاکی از برتری آبیاری یک در میان (ثابت) در مقایسه با دیگر تیمارهای اعمال شده بود (افشار و همکاران، ۱۳۸۷). دوره بحرانی کنترل علفهای هرز ذرت دانه ای در شرایط آب و هوایی مشهد بین ۲۰ تا ۵۶ روز پس از کاشت (۴ تا ۱۴ برگی) است (عباسپور و رضوانی، ۱۳۸۳). طی آزمایشی که روی ذرت انجام گرفت مشاهده شد که اثر تداخل علف های هرز بر عملکرد و اجزای عملکرد ذرت معنی دار بود و با افزایش مدت زمان تداخل علف های هرز، عملکرد دانه کاهش یافت (حسینی و همکاران، ۱۳۸۷). در این تحقیق سعی شده راهکار مناسبی جهت آبیاری بهینه به ویژه در شرایط کم آبی ارائه گردد تا علاوه بر افزایش راندمان مصرف آب، عملکرد مطلوبی نیز حاصل شود. علاوه بر آن با شناخت بهترین حالت مبارزه دستی با علف های هرز در زراعت سورگوم، کمکی در جهت استفاده بهتر از امکانات موجود و دستیابی به عملکرد بالاتر شود.

مواد و روش ها

به منظور بررسی اثر آبیاری و تداخل علفهای هرز بر عملکرد سورگوم علوفه ای آزمایشی به صورت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار در سال زراعی ۸۸-۱۳۸۷ اجرا شد. محل اجرای آزمایش ایستگاه تحقیقاتی کمالوند دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد با طول جغرافیایی ۴۸ درجه و ۲۰ دقیقه شرقی و عرض ۲۹ درجه و ۳۳ دقیقه شمالی با ارتفاع ۱۷۰ متر از سطح دریای آب و هوای معتدل و سرد با متوسط بارندگی ۵۷۰ میلیمتر در سال بود. فاکتور روش آبیاری در سه سطح شامل آبیاری تمام جوی ها (I_1)، آبیاری یک در میان متغیر جوی ها (I_2) و آبیاری یک در میان ثابت جوی ها (I_3) در کرت های اصلی و فاکتور تداخل علفهای هرز شامل بدون وجین (W_1)، وجین کامل در طول فصل رشد (W_2) و یک بار وجین در مرحله ۸-۷ برگی (W_3) در کرت های فرعی قرار گرفتند. قطعه زمین محل آزمایش در سال قبل از کشت به صورت آیش بود. بافت خاک شنی رسی بود و وضعیت خاک مزرعه از لحاظ مواد آلی مناسب بود. عملیات آماده سازی زمین شامل شخم نسبتاً عمیق در پائیز سال قبل بود و در بهار مجدداً عملیات شخم، دیسک، تسطیح و فارو (۷۰ سانتی متری) انجام شد. نیاز کودی گیاه بر اساس آزمون خاک بر طرف شد و حدود ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص به صورت کود اوره مصرف شد، نیازی به استفاده از کود فسفر و پتاسیم نبود. هر تکرار شامل ۳ کرت اصلی (برای فاکتور آبیاری) و ۹ کرت فرعی (برای فاکتور علف هرز) بود. هر کرت شامل ۴ ردیف کاشت به طول ۶ متر بود. فاصله بین هر دو کرت دو خط نکاشت (۱۴۰ سانتی متر) و فاصله بین دو بلوک ۲ متر در نظر گرفته شد. کشت بذرها در تاریخ ۸۷/۳/۴ با تراکم ۱۲ بوته در متر مربع به صورت کپه ای انجام شد. فاصله ردیف ها ۷۰ سانتی متر و فاصله بوته ها روی ردیف ۱۲ سانتی متر در نظر گرفته شد. هر کپه شامل ۳-۴ بذر سورگوم علوفه ای (رقم پگاه) بود که در عمق شش سانتی متری کاشته شدند. بعد از کاشت آبیاری انجام شد و بعد از ۱۰ روز واکاری صورت گرفت به منظور تنک کردن در مرحله ۶-۴ برگی از هر کپه یک بوته قوی و سالم نگهداری و بقیه بوته ها حذف گردیدند. گیاهان تا

۵۰ روز پس از کاشت در شرایط مطلوب آبیاری با دور آبیاری هفته ای یکبار قرار گرفتند و بعد از آن تیمار آبیاری تا آخر فصل رشد اعمال گردید، به طوریکه در تیمار I2 در هر بار آبیاری جویها به صورت یک در میان آبیاری شدند و در واقع هر جوی به صورت یک هفته در میان آبیاری شد. ولی در تیمار I3 در هر بار آبیاری حجم آب آبیاری با استفاده از پارشال فلوم اندازه گیری شد. در هر بار آبیاری، جوی های مورد نظر کاملاً پر شدند و سپس آب قطع شد و زمان آبیاری برای همه یکسان بود. به منظور جلوگیری از هدر رفت آب کرت های آبیاری، از طریق افزایش ارتفاع پشته ها کرت ها کاملاً محصور گردیدند و از کرت ها هیچگونه آبی خارج نشد و راندمان مصرف آب از طریق تقسیم عملکرد علوفه به آب مصرفی محاسبه گردید. جهت بررسی اثر تداخل علف های هرز از جامعه علف های هرزی که به صورت خودرو در مزرعه حضور داشتند، استفاده شد و هیچگونه بذری علف هرزی کاشته نشد. تیمارهایی که یک بار وجین در طول فصل رشد داشتند در مرحله ۸-۷ برگی سورگوم وجین دستی شدند. تیمارهای شاهد بدون وجین ماندند و تیمارهای وجین کامل به طور مداوم تا آخر فصل وجین دستی شدند و در هیچ مرحله ای کنترل شیمیایی انجام نشد. گونه های علف هرز مشاهده شده در مزرعه شامل ارزنی (دم روباهی)، بیدگیا، پنجه مرغی، پیچک صحرايي، تاج خروس، تاجریزی، خرفه، سلمه تره، سوروف و عروسک پشت پرده بود. در طول دوره رویشی آفت یا بیماری خاصی مشاهده نگردید. نمونه برداری در مرحله خوشه دهی سورگوم انجام گرفت، به این صورت که دو ردیف کناری هر کرت و ۵۰ سانتی متر از ابتدا و انتهای دو خط وسط به عنوان حاشیه حذف شد. بعد از حذف اثر بوته های نصف کرت به صورت کامل کف بر شدند. بعد از جداسازی برگها از ساقه هریک به طور جداگانه توزین شدند و وزن تبرگ، ساقه و وزن ترکیب بدست آمد، سپس از بوته های کف بر شده دو بوته جهت بدست آوردن وزن خشک علوفه انتخاب شد و به مدت ۴۸ ساعت با دمای ۷۰ درجه سانتیگراد در آون قرار گرفتند، بعد از بدست آوردن وزن خشک دو بوته با ایجاد تناسب وزن خشک بوته های یک متر مربع و عملکرد علوفه خشک در هکتار نیز بدست آمد. همچنین میزان آب مصرفی و راندمان مصرف آب برای ماده خشک محاسبه شد. کلیه محاسبات آماری با استفاده از نرم افزارهای Mstac و Excel و مقایسه میانگین صفات به روش دانکن در سطح احتمال ۵٪ انجام شد.

نتایج و بحث

عملکرد کل ماده خشک

نتایج حاصل از تجزیه واریانس جدول ۱ نشان داد تأثیر تداخل علف های هرز و روش های مختلف آبیاری بر عملکرد ماده خشک در سطح احتمال ۵٪ معنی دار شد. اثرات متقابل تداخل علف هرز و روش آبیاری بر عملکرد ماده خشک در سطح احتمال ۵٪ معنی دار شد. مقایسه میانگین ها جدول ۲ نشان داد آبیاری تمام جوی ها با ۵۳۶۳۶/۲ کیلوگرم در هکتار ماده

خشک بیشترین وزن خشک را داشته که باد و تیمار دیگر آبیاری تفاوت معنی داری نشان داد. آبیاری یک در میان ثابت با ۴۸۴۸۲/۶ کیلوگرم در هکتار در رتبه دوم و آبیاری یک در میان متغیر با ۴۰۷۴۷/۰۲ کیلوگرم در هکتار در رتبه سوم قرار گرفت، آبیاری یک در میان ثابت با دو روش دیگر تفاوت معنی داری نداشت ولی آبیاری یک در میان متغیر با آبیاری تمام جوی ها تفاوت معنی داری نشان داد. در آبیاری یک در میان جوی ها به علت کم آبی از فتوسنتز و تولید مواد در گیاه به سرعت کاسته شده درحالی که تنفس بسیار آهسته تر کاهش می یابد (Ludlow and Machow, 1990) علت کاهش عملکرد در آبیاری یک در میان نسبت به آبیاری تمام جوی ها، تنش خشکی است که گیاه با آن مواجه می شود و مقداری از فتوسنتز و تولید ماده در گیاه کاسته می شود (Acosta-Gallegos, 1991; Wakrim *et al.*, 2005). در شرایط بدون تنش، گسترش بیشتر و دوام طولانی تر سطح برگ سبب به وجود آمدن منبع فیزیولوژیکی کافی جهت استفاده بیشتر از نور و در نتیجه افزایش تولید ماده خشک می گردد (شالچی و همکاران، ۱۳۸۶). وجین کامل با عملکرد ۶۷۲۳۰/۹ کیلوگرم در هکتار نسبت به یک بار وجین با عملکرد ۵۴۴۳۲ کیلوگرم در هکتار و بدون وجین (شاهد) با عملکرد ۱۵۱۹۵ کیلوگرم در هکتار دارای برتری معنی داری بود (جدول ۲). این برتری مربوط به کنترل کامل علف های هرز و استفاده بهتر و بیشتر گیاهان از عوامل محیطی بود. ممکن است خسارت ناشی از علف های هرز علاوه بر رقابت، به واسطه تأثیر بازدارندگی (آلوپاتیک و سمیت) علف های هرز نیز باشد (حجازی، ۱۳۷۵).

جدول ۱: نتایج تجزیه واریانس صفات اندازه گیری شده سورگوم

میانگین مربعات (MS)

راندمان مصرف آب (ماده خشک)	میزان آب مصرفی	وزن تر برگ	وزن ترساقه	وزن ترکل	وزن خشک کل	درجه آزادی df	منابع تغییرات S.O.V
۱۰/۴۱	۵۹۳۳/۳	۴۶۸۲۶۸۸۰	۶۳۱۸۰۵۰۰	۳۷۵۶۴۵۹۶۱۸	۲۲۷۹۶۱۹۵۰	۳	تکرار (r)
۱/۰۶۹°	۲۵۲۰۰۱۱/۱**	۴۱۶۶۰۵۵۰ ^{ns}	۱۶۸۳۱۲۷۷۰°	۱۰۵۲۷۴۲۲۰°	۱۹۶۶۸۴۲۴۰°	۲	روش های آبیاری (I)
۱۱/۸۶۸	۱۵۰۵۵/۵	۲۰۱۴۷۸۸۰	۳۱۲۱۹۴۸۰	۲۶۲۴۵۲۲۳۴	۳۰۷۴۳۳۵۰	۶	خطای A
۲/۷۲۴°	۲۶۵۰۳۶/۱°	۷۵۴۶۷۷۴۰۰**	۷۰۲۷۹۳۵۰**	۱۰۶۶۸۸۱۵۲۳°	۳۳۳۹۵۲۳۸۰°	۲	تداخل علفهای هرز (W)
۳۶/۹۱**	۴۲۹۵۶/۹ ^{ns}	۷۴۵۱۳۴۹۰**	۳۹۴۹۰۳۴۰°	۷۶۲۹۴۳۵۰۵ ^{ns}	۱۴۲۳۶۱۳۸۰°	۴	اثرات متقابل (IXW)
۵/۷۸۱	۴۶۵۹۸/۲	۱۰۸۲۲۰۰۰	۳۷۷۵۵۸۷۰	۲۲۱۷۴۱۴۵۴۰	۱۴۱۳۱۸۵۶۰	۱۸	خطای B
۱۷/۶	۵/۹	۲۴/۳	۲۶/۹	۱۹/۴	۲۱/۷		ضریب تغییرات (درصد)

و* به ترتیب معنی دار در سطح ۵٪ و ۱٪.

ns : عدم اختلاف معنی دار

جدول ۲: مقایسه میانگین صفات گیاهی اندازه گیری شده سورگوم در سه روش آبیاری و سه سطح تداخل علف هرز

راندمان مصرف آب (kg/m ³)	میزان آب مصرفی (m ³ /ha)	وزن تبرگ (kg/ha)	وزن ترساقه (kg/ha)	وزن ترکل (kg/ha)	وزن خشک کل (kg/ha)	تیمار
						روش های آبیاری
۸/۸ b	۶۰۹۱/۶ a	۳۰۹۳۴.۸a	۴۲۳۳۵.۸	۷۴۹۷۴ a	۵۳۶۳۶/۲ a	تمام جوی ها (I ₁)
۱۴/۰.۵ a	۳۱۸۳/۳ b	۲۶۶۴۱/۲ a	۳۴۴۲۰/۲ b	۶۱۷۰۳/۱	۴۰۷۴۷.۰۲b	یک در میان متغیر (I ₂)
۱۴/۵۶ a	۳۵۳۱/۷ b	۲۸۶۷۹/۴ a	۳۷۲۰۰/۴ ab	۶۷۱۰۴ ab	۴۸۴۸۲.۶ ab	یک در میان ثابت (I ₃)
						تداخل علفهای هرز
۴/۹ b	۵۰۹۱/۷ a	۱۱۸۳۸/۳c	۲۲۴۸۱/۴ b	۳۴۷۶۱/۳ b	۲۵۱۹۵ c	بدون وجین (W ₁)
۱۶/۷ a	۴۰۰۵/۳ ab	۴۱۵۵۵/۶ a	۵۰۹۵۹/۷ a	۹۲۵۱۵/۲ a	۶۷۲۳۰.۹ a	وجین کامل (W ₂)
۱۴/۶۷ a	۳۷۰۸/۷ b	۳۴۴۲۴/۷ b	۴۲۰۷۹/۷ b	۷۶۵۰۴/۲ a	۵۴۴۳۱.۸ b	یکبار وجین (W ₃)

میانگین هایی که دارای حداقل یک حرف مشترک هستند، بر مبنای آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی داری ندارند.

جدول ۳: مقایسه میانگین اثرات متقابل روش های آبیاری و تداخل علفهای هرز بر صفات گیاهی سورگوم

تیمار (I.W)	وزن خشک کل (kg/ha)	وزن ترکل (kg/ha)	وزن ترساقه (kg/ha)	وزن تریبرگ (kg/ha)	میزان آب مصرفی (m ³ /ha)	راندمان مصرف آب (kg/m ³)
<i>I₁W₁</i>	۲۲۵۴۴/۴ de	۳۰۳۸۳/۳ bc	۱۹۰۶۸/۳ cd	۱۱۰۳۹/۵ d	۶۱۹۵ a	۴/۲ d
<i>I₁W₂</i>	۸۴۷۳۲/۸ a	۱۱۴۷۰۵/۳a	۶۰۹۰۲/۳ a	۵۳۸۰۲/۳a	۶۱۵۵ ab	۸/۱ b
<i>I₁W₃</i>	۵۹۷۳۰/۲ cd	۸۹۸۳۳/۳ bc	۵۴۵۴۳ ab	۳۵۳۷۹/۳ c	۵۹۲۵ ab	۴/۵ cd
<i>I₂W₁</i>	۲۹۲۶۴/۹ e	۴۱۰۱۰/۳ d	۱۰۵۲۹/۸ cd	۱۵۶۵۰/۸ d	۳۰۵/۷۹ d	۷/۳ bc
<i>I₁W₂</i>	۵۱۳۸۶/۶ bc	۷۰۹۵۶/۳ a	۴۳۷۲۹/۳ ab	۲۷۲۲۶/۳ bc	۳۱۶۵/۸ d	۱۲/۷ a
<i>I₂W₃</i>	۵۰۲۶۱/۸ cd	۶۸۱۴۲.۳ c	۳۲۶۳۴.۶ d	۳۵۵۰۷/۱ bc	۳۸۷۸/۲۹ cd	۱۰/۷ ab
<i>I₃W₁</i>	۲۳۶۲۱/۸e	۳۲۸۹۰/۳ cd	۲۳۵۴۱/۳ be	۹۳۴۸/۳ d	۳۲۴۰/۹ bc	۵/۵ cd
<i>I₃W₂</i>	۶۵۹۰۹/۴ b	۹۱۸۸۵/۳ b	۴۸۲۴۵/۸ bc	۴۳۶۳۸/۸ b	۳۶۱۳/۲۹ bc	۱۵/۳ a
<i>I₃W₃</i>	۵۲۳۶۴/۶ cd	۷۱۵۳۶/۳ bc	۳۹۱۴۹/۸ cd	۳۲۳۸۵/۸ bc	۳۲۴۰/۸ cd	۱۲/۶۱ a

در هرستون میانگین هایی که دارای حداقل یک حرف مشترک هستند، بر مبنای آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی داری ندارند.

عملکرد کل ماده تر

نتایج حاصل از تجزیه واریانس جدول ۱ نشان داد اثر روش های آبیاری و همچنین تداخل علف های هرز در سطح احتمال ۵٪ بر عملکرد وزن تر معنی دار شد ولی اثرات متقابل این دو فاکتور معنی دار نشد. آبیاری تمام جوی ها با ۷۴۹۷۴ کیلوگرم در هکتار بیشترین عملکرد علوفه را نشان داد و بعد از آن آبیاری یک در میان ثابت با ۶۷۱۰۴ کیلوگرم در هکتار و آبیاری یک در میان متغیر با ۶۱۷۰۳ کیلوگرم در هکتار به ترتیب در رتبه دوم و سوم قرار گرفتند. علت کاهش عملکرد در آبیاری یک در میان نسبت به آبیاری تمام جوی ها، تنش خشکی است که گیاه با آن مواجه می شود و مقداری از فتوسنتز و تولید ماده در گیاه کاسته می شود. در آبیاری تمام جوی ها که آب بیشتری در دسترس گیاه بوده افزایش فتوسنتز را بدنبال داشته و متعاقباً وزن تر ساقه و برگ افزایش یافته که باعث افزایش عملکرد علوفه تر کل شده است. در آبیاری یک در میان متغیر به دلیل اینکه در هر آبیاری، جویچه هایی که آب می خورند تغییر می کنند تنش به وجود آمده ناشی از کاهش محتوای آب خاک سبب اضمحلال ریشه های مویین سطحی در بین آبیاری ها و تولید مجدد آنها پس از آبیاری می گردد که این امر بر عملکرد نهایی تاثیر منفی می گذارد (Ball et al., 1994). بیشترین عملکرد علوفه تر را تیمار وجین کامل با ۹۲۵۱۵/۳ کیلوگرم در هکتار نشان داد و بعد از آن تیمار یکبار وجین با ۷۶۵۰۴/۳ کیلوگرم در هکتار و سپس تیمار شاهد (بدون وجین) با ۳۴۷۶۱/۳ کیلوگرم در هکتار علوفه تر در رتبه سوم قرار گرفت. تیمار وجین کامل و یک بار وجین تفاوت معنی داری با هم نداشتند ولی با تیمار شاهد اختلاف معنی داری نشان دادند، این نتیجه نشان دهنده تاثیر مثبت وجین بر عملکرد نهایی علوفه می باشد.

وزن تر ساقه

نتایج حاصل از تجزیه واریانس (جدول ۱) نشان داد در روش های آبیاری و همچنین تداخل علفهای هرز اختلاف معنی داری به ترتیب در سطح ۵٪ و ۱٪ وجود داشت. همچنین اثر متقابل این دو فاکتور نیز در سطح ۵٪ معنی دار شد. مقایسه میانگین ها نشان داد آبیاری تمام جوی ها، بیشترین وزن تر ساقه را داشته (۴۲۳۳۵/۸ کیلوگرم در هکتار) و بعد از آن آبیاری یک در میان ثابت با وزن تر ساقه ۳۷۲۰۰/۴ در رتبه دوم و آبیاری یک در میان متغیر با وزن تر ساقه ۳۴۴۲۰/۲ کیلوگرم در هکتار در رتبه سوم قرار گرفته که آبیاری یک در میان ثابت با دو روش قبلی تفاوت معنی داری نشان نداد. اما آبیاری کامل با آبیاری یک در میان متغیر اختلاف معنی داری داشت. وزن تر ساقه در تیمار وجین کامل ۵۰۹۵۹/۷ کیلوگرم در هکتار شد که با دو تیمار دیگر اختلاف معنی داری داشت. وزن تر ساقه در تیمار یکبار وجین ۴۲۰۷۹/۷ و در تیمار شاهد ۳۲۴۸۱/۴ کیلوگرم در هکتار بدست آمد که با یکدیگر اختلاف معنی داری نداشتند. در اثرات متقابل، تیمار آبیاری کامل و وجین کامل با وزن تر ساقه

۶۰۹۰۲/۳ کیلوگرم درهکتار بیشترین مقدار را داشت و تیمار آبیاری یک در میان متغیر و یکبار وجین کمترین وزن ترساقه (۱۰۵۲۹/۸ کیلوگرم درهکتار) را نشان داد.

وزن تر برگ

براساس نتایج تجزیه واریانس جدول ۱ تأثیر تداخل علف های هرز و همچنین اثرات متقابل روش های آبیاری و تداخل علف های هرز در سطح ۱٪ بر وزن تر برگ معنی دار شد ولی تأثیر روشهای آبیاری فاقد تفاوت معنی دار بود. وزن تر برگ در تیمار وجین کامل با ۲۲۰۵۰ کیلوگرم درهکتار بیشترین مقدار را داشته و بعد از آن تیمار یکبار وجین با ۳۴۴۲۴/۷ کیلوگرم درهکتار و سپس تیمار شاهد با ۱۱۸۳۸/۳ کیلوگرم در هکتار در رتبه های بعدی قرار گرفتند و اختلاف معنی داری با هم نشان دادند. در مورد اثرات متقابل، تیمار آبیاری تمام جوی ها و وجین کامل با ۵۳۸۰۲/۳ کیلوگرم در هکتار بیشترین مقدار وزن تر برگ را نشان داد و بعد از آن آبیاری یک در میان ثابت و وجین کامل با ۴۳۶۳۸/۸ کیلوگرم در هکتار قرار گرفت. کمترین میزان وزن تر برگ از تیمار آبیاری یک در میان ثابت و بدون وجین با ۹۳۴۸/۳ کیلوگرم در هکتار بدست آمد.

میزان آب مصرفی

تجزیه واریانس صفات جدول ۱ نشان داد اثر روش های آبیاری بر مصرف آب در سطح ۱٪ و اثر تداخل علف های هرز در سطح ۵٪ معنی دار شد. آبیاری تمام جوی ها بیشترین میزان مصرف آب (۶۰۹۱/۶ مترمکعب درهکتار) را داشته و آبیاری یک در میان ثابت با ۳۵۳۱/۷ و آبیاری یک در میان متغیر با ۳۱۸۳/۳ متر مکعب در هکتار در رتبه دوم و سوم قرار گرفته اند. آبیاری تمام جوی ها با دو روش دیگر تفاوت معنی داری نشان داد ولی آبیاری یک در میان ثابت و یک در میان متغیر تفاوت معنی داری با یکدیگر نشان ندادند. کاهش مقدار آب مصرفی در روش آبیاری شیاری یک در میان ناشی از کاهش تلفات آب از طریق تبخیر از سطح خاک، کاهش نفوذ عمقی از زیر ناحیه ریشه و کاهش تعریق از طریق جلوگیری از رشد علف های هرز در بین ردیف های کاشت است (قاسمی و سپاسخواه، ۱۳۸۲). بیشترین میزان مصرف آب در تیمار شاهد (بدون وجین) به مقدار ۵۰۹۱/۷ مترمکعب درهکتار مشاهده شد. میزان آب مصرفی در وجین کامل ۴۰۰۵/۳ مترمکعب در هکتار و در تیمار یکبار وجین ۳۷۰۸/۷ مترمکعب درهکتار بود. اثرات متقابل روش های آبیاری و تداخل علف های هرز بر میزان آب مصرفی معنی دار نشد.

راندمان مصرف آب (ماده خشک کل)

نتایج حاصل از تجزیه واریانس صفات جدول ۱ نشان داد اثر روش های آبیاری بر راندمان مصرف آب ماده خشک در سطح ۵٪ معنی دار شد. آبیاری تمام جوی ها کمترین راندمان مصرف آب (۸/۸ کیلوگرم بر مترمکعب) را به خود اختصاص داد و بیشترین راندمان مصرف از آبیاری یک در میان ثابت جوی ها (۱۴/۵۶ کیلوگرم در مترمکعب) بدست آمد که باروش آبیاری

تناوبی جوی ها تفاوت معنی داری نداشت. به طور کلی تیمارهایی که آب مصرفی بیشتری داشتند، کارایی مصرف آب آنها کمتر بود به عبارت دیگر عملکرد به ازای هر واحد آب مصرفی در تیمارهای با آب مصرفی کمتر نسبت به تیمارهایی که آب بیشتری مصرف کرده بودند، بیشتر بود. در آبیاری شیاری یک درمیان به علت کم کردن سطح مرطوب خاک، تبخیر کاهش یافت و از طرفی به علت دارا بودن پتانسیل بیشتر برای نفوذ جانبی از نفوذ عمقی نیز به مقدار قابل ملاحظه ای جلوگیری شد. اثر تداخل علفهای هرز بر راندمان مصرف آب (ماده خشک) در سطح ۵٪ معنی دار شد. راندمان مصرف آب در تیمار وجین کامل، ۱۶/۷ کیلوگرم بر متر مکعب و در تیمار یکبار وجین، ۱۴/۶۷ کیلوگرم در متر مکعب بود که تفاوت معنی داری با هم نداشتند ولی در تیمار شاهد (بدون وجین)، ۴/۹ کیلوگرم بر متر مکعب بود که با دو تیمار قبلی تفاوت معنی داری نشان داد. طی آزمایشی مشخص شد علف های هرز مقادیر بیشتری از مواد معدنی را درمقایسه با گیاهان زراعی جذب کرده و باعث کاهش حاصلخیزی خاک و نهایتاً کاهش عملکرد گیاهان زراعی می شوند (Abouziena et al., 2007) و به دلیل کاهش عملکرد به ازای آب مصرفی، راندمان مصرف آب نیز کاهش می یابد. اثر متقابل این دو فاکتور در سطح ۱٪ بر راندمان مصرف آب ماده خشک معنی دار شد. بیشترین راندمان مصرف آب از تیمار آبیاری کامل و وجین کامل (۵/۴) بدست آمد و کمترین راندمان را تیمار آبیاری یک درمیان ثابت و بدون وجین (۱/۸۳) نشان داد.

نتیجه گیری

نتایج حاصل از این بررسی نشان داد که روش های مختلف آبیاری اثر معنی داری بر عملکرد علوفه تر و خشک داشت، به نحوی که آبیاری تمام جوی هانسبت به آبیاری یک درمیان ثابت و متغیر جوی ها به علت دارا بودن وزن ترساقه و برگ بیشتر، قطر ساقه، سطح برگ، تعداد برگ، ارتفاع و تعداد پنجه بیشتر دارای وزن کل تر و خشک بیشتری بود ولی در مقایسه با دو روش آبیاری یک درمیان از راندمان مصرف آب کمتری برخوردار بود. نتایج نشان داد که با تغییر روش آبیاری معمول به آبیاری یک در میان ثابت، مصرف آب به طور معنی داری کاهش یافت ولی کاهش عملکرد ماده خشک معنی دار نبود، در این حالت حداکثر راندمان مصرف آب حاصل گردید بنابراین، این کاهش غیر معنی دار در عملکرد با توجه به مقدار آب صرفه جویی شده توجه می شود و می توان این روش را به عنوان یک راه کار مناسب جهت استفاده بهینه از منابع آب توصیه نمود. همچنین اثر تداخل علف های هرز بر عملکرد بیولوژیک معنی دار شد و وجین کامل علف های هرز در طول فصل رشد اثر بسیار معنی داری بر عملکرد داشت. این امر ناشی از رقابت کمتر محصول اصلی با علف های هرز بود که باعث شد محصول اصلی از عوامل مساعد محیطی مانند نور، آب، مواد غذایی و... بیشتر و بهتر بهره مند گردد. این بررسی ها نشان می دهد با توجه به پتانسیل بالقوه گیاه زراعی سورگوم علوفه ای، در صورت استفاده از روش آبیاری یک درمیان جوی ها به ویژه در مناطق خشک و کم آب و مهیا

کردن زمینه رشد مناسب این گیاه با اقداماتی از قبیل وجین به موقع علف های هرز، می توان به عملکردی قابل قبول به همراه مصرف آب کمتر دست پیدا کرد.

منابع

- افشار، ه.، شهبازی، ح. و مهرآبادی، ح.ر.، ۱۳۸۷. بررسی اثر آبیاری جویچه ای یک درمیان بر کارایی مصرف آب در گیاهان ردیفی. دومین سمینار راهکارهای بهبود و اصلاح سامانه های آبیاری سطحی.
- پرند، ا.ر.، ۱۳۷۶. اثر آبیاری جویچه ای معمولی در مراحل مختلف رشد بر عملکرد ذرت با آبیاری جویچه ای یک درمیان در شرایط سطح ایستابی عمیق و کم عمیق. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز.
- حجازی، ا.، ۱۳۷۵. مقایسه اثر بازدارندگی (مسمومیت) مواد شسته شده از ساقه و ریشه برخی از علف های هرز بر مراحل مختلف رشد و نمو ذرت خوشه ای، چکیده مقالات چهارمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران، دانشگاه صنعتی اصفهان، صفحه ۱۸۳.
- حسینی، ا.، راشد محصل م.، نصیری محلاتی، م. و قالیباف، ک.، ۱۳۸۷. بررسی تأثیر میزان نیتروژن و مدت زمان تداخل علف های هرز بر عملکرد و اجزای عملکرد ذرت دانه ای.
- شالچی، م.، سپهری، ع. و احمدوند، گ.، ۱۳۸۶. ویژگی های رشد، عملکرد دانه، اجزای عملکرد و میزان روغن سه رقم گلرنگ تحت تنش خشکی در همدان. فصلنامه پژوهش کشاورزی (آب، خاک و گیاه در کشاورزی)، جلد هفتم، شماره ۴ (الف): ۸۶-۷۱.
- عباسپور، م. و رضوانی مقدم، پ.، ۱۳۸۳. دوره بحرانی کنترل علف های هرز ذرت در شرایط مشهد. مجله پژوهش های زراعی ایران، جلد ۲، شماره ۲: ۱۹۵-۱۸۲.
- عبدالرحمانی، ب.، ۱۳۸۴. بررسی اثر روش های مختلف کنترل علف های هرز بر عملکرد گلرنگ بهاره رقم ۲۸۱۱ اراک. مجله علوم زراعی ایران.
- قاسمی، م.م. و سپاسخواه، ع.ر.، ۱۳۸۲. بررسی اقتصادی آبیاری جویچه ای یک درمیان برای سورگوم دانه ای باقیمت یارانه ای و واقعی آب آبیاری. علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. سال هفتم، شماره دوم: ۱۱-۱.
- ملاحسینی، ح. و مهاجر میلانی، پ.، ۱۳۸۳. مقایسه دوروش آبیاری در شرایط شور بر روی ذرت علوفه ای. یازدهمین همایش کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران: ۴۷۶-۴۶۹.

- وصال، س.ر.، باقری، ع. و نظامی، ا. ۱۳۷۴. دینامیک علفهای هرز نخود تحت تأثیر وجین و تراکم بوته نخود در شرایط

آبی و دیم شمال خراسان. پژوهش های زراعی ایران. جلد ۱، شماره ۱: ۱۰۹-۱۲۱.

-Abouzienna, H.F., El-karmany, M.F., Singh, M. and Sharma, S.D., 2007. Effect of nitrogen rates and weed control, treatments on maize yield and associated weed in sandy soils. Weed Technol, 21:1049-1053.

-Acosta- Gallegos, J.A. and Adams, M.W., 1991. Plant traits and yield stability of dry bean (*Phaseolus vulgaris*) cultivars under drought stress. J. Agric. Sci (Cambridge), 117: 213-219.

-Ahlawat, I.P.S. and Singh, A., 1991. Effect of phosphorus and weed control on chickpea and their after effects on productivity and nitrogen economy in succeeding maize. Indian J. Agron, 36: 333-336.

-Benjamin, J.G., Porter, L.K., Duke, H.R. and Ahuja, L.R., 1997. Corn growth and nitrogen uptake with furrow irrigation and fertilizer bands. Agron. J. 89:609-612.

-Evan, L.T., 1978. Crop physiology. Cambridge Univ. Press Translated by: Moaddab shabestari, M. and M. Mojtahedi. 1990. Markaze Nashre Daneshghi press, Tehran, Iran. 432 pp. (In Persian).

-Friend, D.J.C., 1995. Ear length & spikelet number of wheat growth at different temperatures and light intensities. Canada, J. Bot., 43: 345-353.

-Horst, M.G., Shamutalov, S.S., Pereira, L.S., and Goncalves, J.M., 2005. Field assessment of the water saving potential with furrow irrigation in Fergana. Aral sea basin, Agric, Wat, Manage. 77: 210-231.

-Human, J.J.D., Dutoit, H.D., Bezuiden bout, H.D. and Bruyn, L.P., 1990. The influence of plant water stress on net photosynthesis and yield of sunflower Agriculture university of south Africa, Crop Sci, 164 (4) : 231-241.

-Kang, S.H. 2000. Alternate furrow irrigation for maize production in an arid area. Agricultural water management. 45(3): 267-274.

-Ludlow, M.M. and Machow, R.C., 1990. A critical evaluation of traits for improving crop yields in water limited environments, Adv, Agron, 43:107-153.

-New, L. 1971. Influence of alternate furrow irrigation and time of application on grain sorghum production. Tex. Agric. Exp. sta. Prog. Rept. No. 2953.

-Sepaskhah, A.R. and kamgar – Haghghi, A.A., 1997. Water use and yields of sugarbeet grown under every other furrow irrigation with different irrigation intervals. Agric , water Manage. 34:71-79

-Wakim, R., Wahbi, S., Tahi, H., Aganchich, B. and Serraj, R., 2005. Comparative effects of partial root drying (PRD) and regulated deficit irrigation (RDI) on water relations and water use efficiency in common bean (*Phaseolus vulgaris*). Agric. Ecosy. & Environ. 106:275-287.